

Takács Zsuzsa: Séta a Ligetben

Nem tudtam, mi legyek:

lány, azaz világos

– mint egy sakkjáték figuráit,

úgy képzeltem el a nemeket –,

vagy fiú, azaz sötét?

És sajnálkozás fogott el, ha néztem

a nagyokat: csak nők vagy férfiak.

Szoknyába-nadrágba-pulóverbe bújtam,

hol lánynak, hol fiúnak öltöztem szabadon.

Aztán a tervezgetésnek egy csapásra vége lett.

Álmomban K. I.-vel sétáltam a Ligetben.

Átfogta a derekamat, én vállára

hajtottam fejem, mint aki beteg,

és az is voltam: szerelmes őbele.

Megálltunk a Céllövöldés bódéja

előtt, ott, ahol anyámmal nézelődtem

nemrég. Kezébe vett egy puskát,

a babát tartó hurkapálcát eltalálta,

a baba lezuhant. Lány vagyok azóta,

örökre foglyod, szerelem.